Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (andra avdelningen)

den 20 maj 2014*

”Gemenskapsvarumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av figurmärket ARIS — Det äldre gemenskapsfigurmärket ARISA ASSURANCES S.A. — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Kännetecknenslikhet — De äldre varumärkena existerar parallellt på marknaden — Den amerikanska rättsprincipen om så kallat Morehouse defense — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009”

I mål T-247/12,

Argo Group International Holdings Ltd, Hamilton, Bermuda (Förenade kungariket), företrätt av R. Hoy, S. Levine och N. Edbrooke, solicitors,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företrädd av L. Rampini, i egenskap av ombud,

svarande,

varvid motparten i förfarandet vid harmoniseringsbyråns överklagandenämnd, som intervenerat vid tribunalen, var

Arisa Assurances SA, Luxemburg (Luxemburg), företrätt av advokaten H. Bock,

angående en talan mot det beslut som meddelades av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 9 mars 2012 (ärende R 193/2011-2) om ett invändningsförfarande mellan Arisa Assurances SA och Argo Group International Holdings Ltd,

meddelar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

sammansatt av ordföranden M.E. Martins Ribeiro samt domarna S. Gervasoni (referent) och L. Madise,

justitiesekreterare: E. Coulon,

med beaktande av ansökan som inkom till tribunalens kansli den 6 juni 2012,

med beaktande av harmoniseringsbyråns svarsinlaga som inkom till tribunalens kansli den 21 september 2012,

* Rättegångsspråk: engelska.

med beaktande av intervenientens svarsinlaga som inkom till tribunalens kansli den 3 september 2012,

med beaktande av repliken som inkom till tribunalens kansli den 18 december 2012,

med beaktande av intervenientens duplik som inkom till tribunalens kansli den 3 april 2013,

med beaktande av att ingen av parterna en månad efter delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats hade inkommit med någon begäran om muntlig förhandling, och av att tribunalen således, på grundval av referentens rapport och med tillämpning av artikel 135a i tribunalens rättegångsregler, har beslutat att avgöra målet på handlingarna,

följande

Dom

Bakgrund till tvisten

1 Art Risk Insurance and Information Services Corp. ingav den 13 november 2008 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse (ersatt av rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1)).

2 Det sökta varumärket utgörs av nedanstående figurkännetecken:

3 De tjänster som registreringsansökan avser ingår i klass 36 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivning: ”Försäkringstjänster; teckning av försäkring mot brist i förvärv av äganderätt till konstverk, kulturföremål, antikviteter och annan personlig egendom i form av fysiska samlarobjekt; tjänster avseende finansiell riskhantering för konst- och konstrelaterade branscher, inklusive konstmuseer, konststiftelser, kulturinstitutioner och ej vinstdrivande institutioner, privata samlare, konstnärer, konsthandlare och leverantörer av banktjänster, förvaltartjänster, försäkrings- och juridiska tjänster och ej vinstdrivande konstassocierade leverantörer; tjänster avseende finansiell riskhantering i relation till andra former av försäkring, inklusive egendoms- och ansvarsförsäkring för konst- och konstassocierade branscher.”

4 Registreringsansökan offentliggjordes i *Bulletinen för gemenskapsvarumärken* nr 10/2009 av den 23 mars 2009.

5 Art Risk Insurance and Information Services innehade redan gemenskapsordmärket ARIS som registrerats den 12 september 2005.

6 Den 18 juni 2009 framställde intervenienten Arisa Assurances SA, med stöd av artikel 41 i förordning nr 207/2009, en invändning mot registrering av det sökta varumärket för de tjänster som angetts ovan i punkt 3.

7 Invändningen grundades på det äldre gemenskapsfigurmärket för vilket registreringsansökan ingetts den 8 juli 1996 och vilket registrerats den 18 januari 2000 med nummer 307470 för ”försäkringar och återförsäkringar” i klass 36. Det varumärket återges nedan:

8 Till stöd för invändningen åberopades det registreringshinder som avses i artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

9 Invändningsenheten biföll den 23 november 2010 invändningen och avslog ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke.

10 Den 20 januari 2011 överklagade Art Risk Insurance and Information Services invändningsenhetens beslut till harmoniseringsbyrån med stöd av artiklarna 58–64 i förordning nr 207/2009.

11 Den 3 mars 2011 ansökte Art Risk Insurance and Information Services om registrering av överlåtelsen av bolagets ansökan om varumärkesregistrering till Argo Group International Holdings Ltd (nedan kallat Argo Group eller sökanden). Överlåtelsen infördes i registret över gemenskapsvarumärken den 4 mars 2011.

12 Harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd avslog överklagandet genom beslut av den 9 mars 2012 (nedan kallat det angripna beslutet). Det kan särskilt noteras att överklagandenämnden fann att Art Risk Insurance and Information Services överklagande kunde prövas i sak trots att det inte ingetts av Argo Group, som var innehavare av registreringsansökan. Överklagandenämnden grundade denna slutsats på att överlåtelsen av registreringsansökan till Argo Group inte hade införts i registret över gemenskapsvarumärken före den 20 januari 2011, då överklagandet ingavs (punkterna 17–23 i det angripna beslutet). Vad gäller risken för förväxling mellan de båda motstående kännetecknen angav överklagandenämnden att omsättningskretsen utgjordes av såväl den normalt informerade samt skäligen uppmärksamma och medvetna breda allmänheten som specialiserade konsumenter, vilka har en högre uppmärksamhetsnivå (punkterna 45 och 46 i det angripna beslutet). Vidare fann överklagandenämnden att de tjänster som omfattades av registreringsansökan och av det äldre varumärket var identiska eller av liknande slag (punkterna 47 och 48 i det angripna beslutet). Överklagandenämnden ansåg även att de motstående kännetecknen i ett helhetsperspektiv liknade varandra i och med att deras särskiljande och dominerande beståndsdelar – ”aris” i det sökta varumärket och ”arisa” i det äldre varumärket – i stort sett var identiska i visuellt hänseende och uppvisade stora fonetiska likheter (punkterna 49–55 och 58 i det angripna beslutet). Slutligen fann överklagandenämnden således, i likhet med invändningsenheten, att det förelåg en risk för förväxling (punkt 58 i det angripna beslutet) och underkände argumentet att de båda kännetecknen existerade parallellt i Europeiska unionen (punkterna 25–28 i det angripna beslutet).

Parternas yrkanden

13 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara eller ändra det angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

14 Harmoniseringsbyrån har yrkat att tribunalen ska

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Intervenienten har yrkat att tribunalen ska

— i första hand avvisa och i andra hand ogilla talan, samt

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

Upptagande till sakprövning

16 Intervenienten har gjort gällande att talan inte uppfyller kraven i artikel 44.1 c i tribunalens rättegångsregler, eftersom det i ansökan inte anges att överklagandenämnden överträtt någon specifik bestämmelse.

17 Tribunalen gör följande bedömning i denna del. Enligt fast rättspraxis krävs det inte att en part uttryckligen åberopar de bestämmelser på vilka grunderna baseras. Det räcker att föremålet för partens yrkande och de huvudsakliga faktiska och rättsliga omständigheter på vilka yrkandet grundas anges tillräckligt tydligt i ansökan (se tribunalens dom av den 15 januari 2013 i mål T-451/11, Gigabyte Technology mot harmoniseringsbyrån – Haskins (Gigabyte), punkt 28 och där angiven rättspraxis). Så har skett i förevarande mål.

18 Det framgår nämligen tillräckligt tydligt av ansökan att sökanden har åberopat åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009, eftersom sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden gjorde en felaktig rättstillämpning genom att anse att de aktuella kännetecknen liknade varandra och att det således fanns en risk för att de skulle förväxlas. Sökanden har för övrigt uttryckligen hänvisat till nämnda bestämmelse i repliken.

19 Sökandens argumentation är dessutom tillräckligt klar och precis för att harmoniseringsbyrån och intervenienten ska kunna förbereda sitt försvar och för att tribunalen ska kunna utföra sin prövning (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet Gigabyte, punkt 29 och där angiven rättspraxis). Harmoniseringsbyrån och intervenienten har nämligen bestritt samtliga argument som sökanden anfört och i svaromålet har harmoniseringsbyrån till och med uttryckligen hänvisat till den grund som avser åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

20 Följaktligen ska intervenientens invändning om rättegångshinder ogillas och tribunalen ska pröva huruvida talan kan bifallas såvitt avser den av sökanden åberopade grunden om åsidosättande av artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Prövning i sak

21 Enligt artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009 ska det varumärke som ansökan gäller inte kunna registreras om innehavaren av ett äldre varumärke invänder och om det – på grund av att det är identiskt med eller liknar det äldre varumärket och de varor eller tjänster som omfattas av

varumärkena är identiska eller av liknande slag – föreligger en risk att allmänheten förväxlar dem inom det område där det äldre varumärket är skyddat, inbegripet risken för att varumärket associeras med det äldre varumärket.

22 Enligt fast rättspraxis föreligger risk för förväxling om det finns risk för att allmänheten kan tro att varorna eller tjänsterna i fråga kommer från samma företag eller från företag med ekonomiska band. Vid prövningen av huruvida det föreligger risk för förväxling ska det, utifrån den uppfattning som omsättningskretsen har av de aktuella kännetecknen samt av de aktuella varorna eller tjänsterna, göras en helhetsbedömning mot bakgrund av samtliga relevanta faktorer i det enskilda fallet, bland annat samspelet mellan kännetecknenslikheten och varu- eller tjänsteslagslikheten (se förstainstansrättens dom av den 9 juli 2003 i mål T-162/01, Laboratorios RTB mot harmoniseringsbyrån - Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), REG 2003, s. II-2821, punkterna 30–33 och där angiven rättspraxis).

Omsättningskretsen

23 Enligt fast rättspraxis ska en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument av det ifrågavarande varuslaget beaktas vid helhetsbedömningen av risken för förväxling. Det ska även beaktas att genomsnittskonsumentens uppmärksamhet kan variera beroende på vilket varu- eller tjänsteslag det är fråga om (se förstainstansrättens dom av den 13 februari 2007 i mål T-256/04, Mundipharma mot harmoniseringsbyrån - Altana Pharma (RESPICUR), REG 2007, s. II-449, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

24 Överklagandenämnden fann i det angripna beslutet att omsättningskretsen utgjordes av såväl normalt informerade och skäligen uppmärksamma och medvetna genomsnittskonsumenter av försäkringstjänster som specialiserade konsumenter, exempelvis konsthandlare och juridiska och finansiella inrättningar, vilka har en högre uppmärksamhetsnivå (punkterna 45 och 46 i det angripna beslutet). Vid bedömningen av risken för förväxling fann överklagandenämnden att det förelåg en sådan risk mot bakgrund av omsättningskretsens – inbegripet mer uppmärksamma konsumenters – ”oklara minnesbild” av de aktuella kännetecknen (punkt 58 i det angripna beslutet).

25 Sökanden har gjort gällande att överklagandenämnden gjorde en felaktig rättstillämpning i det att den, i sin slutsats angående risken för förväxling, inte beaktade den högre graden av uppmärksamhet hos specialiserade konsumenter av de tjänster som omfattas av det sökta varumärket. Enligt sökanden minskar risken för förväxling på grund av de skillnader vad gäller graden av uppmärksamhet som föreligger mellan omsättningskretsen för dessa tjänster och omsättningskretsen för de tjänster som omfattas av det äldre varumärket.

26 Tribunalen påpekar i detta avseende att de tjänster som omfattas av det äldre varumärket, i motsats till vad sökanden har hävdat, inte endast är avsedda för en typisk genomsnittskonsument av allmänna försäkringstjänster, såsom fordons- eller reseförsäkringar. I och med att kravet på verkligt bruk av det äldre varumärket inte har åberopats åtnjuter det varumärket nämligen skydd, såsom harmoniseringsbyrån helt korrekt har framhållit, för samtliga försäkrings- och återförsäkringstjänster oavsett föremålet för försäkringen och oberoende av om varumärket faktiskt använts, eventuellt endast med avseende på fordons- eller reseförsäkringar (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 16 juni 2010 i mål T-487/08, Kureha mot harmoniseringsbyrån – Sanofi-Aventis (KREMEZIN), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 71). Beroende på föremålet för försäkringen kan således de tjänster som omfattas av det äldre varumärket vara avsedda för den breda allmänheten eller mer specialiserade konsumenter.

27 Vidare är det så att förteckningen över de tjänster som omfattas av registreringsansökan också innefattar allmänna försäkringstjänster som riktar sig till den breda allmänheten, trots att vissa av de angivna försäkringstjänsterna faktiskt riktar sig till mer specialiserade konsumenter på konstområdet.

28 Av detta följer att de tjänster som avses med de båda motstående varumärkena riktar sig till en och samma omsättningskrets vilken utgörs av såväl den breda allmänheten som professionella aktörer på konstområdet.

29 Under dessa förhållanden ska bedömningen av risken för förväxling, enligt fast rättspraxis, göras i förhållande till den del av omsättningskretsen som har lägst grad av uppmärksamhet (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 15 juli 2011 i mål T-220/09, Ergo Versicherungsgruppe mot harmoniseringsbyrån – Société de développement et de recherche industrielle (ERGO), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

30 Även om det antogs att överklagandenämnden inte beaktat de konsumenter som besitter en högre grad av uppmärksamhet, skulle denna omständighet följaktligen inte kunna läggas nämnden till last i det aktuella fallet.

31 Överklagandenämnden har således inte gjort någon oriktig bedömning vare sig då den fastställde omsättningskretsen eller då den beaktade densamma vid bedömningen av risken för förväxling.

Kännetecknenslikheten

32 Enligt fast rättspraxis ska helhetsbedömningen av risken för förväxling, vad gäller de motstående kännetecknens visuella likhet, ljudlikhet eller begreppsmässiga likhet, grunda sig på det helhetsintryck som kännetecknen åstadkommer med hänsyn särskilt till deras särskiljande och dominerande beståndsdelar. Den uppfattning som genomsnittskonsumenten av de ifrågavarande varorna och tjänsterna har av varumärkena är av avgörande betydelse vid helhetsbedömningen av risken för förväxling. Genomsnittskonsumenten uppfattar vanligtvis ett varumärke som en helhet och ägnar sig inte åt att undersöka varumärkets olika detaljer (se domstolens dom av den 12 juni 2007 i mål C-334/05 P, harmoniseringsbyrån mot Shaker, REG 2007, s. I-4529, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

33 Överklagandenämnden slog i det angripna beslutet fast att de motstående kännetecknens dominerande beståndsdelar utgjordes av ordelementen ”aris” i det sökta varumärket respektive ”arisa” i det äldre varumärket. Överklagandenämnden ansåg att beståndsdelarna ”assurances s.a.” i det äldre varumärket inte var dominerande med hänsyn till att de skrevs i ett mindre typsnitt, att de placerats längre ned i varumärket och att de saknade särskiljningsförmåga för en icke försumbar andel av konsumenterna. De stilistiska och färgmässiga effekterna av de båda varumärkena var inte heller tillräckligt slående för att beståndsdelarna ”aris” och ”arisa” skulle bli mindre dominerande (punkterna 49 och 50 i det angripna beslutet). Överklagandenämnden konstaterade vid sin jämförelse av de mostående kännetecknen att beståndsdelarna ”aris” och ”arisa” var i stort sett identiska i visuellt hänseende och att kännetecknen endast skiljde sig åt vad gäller den ytterligare bokstaven ”a” och de icke särskiljande beståndsdelarna ”assurances s.a.” i det äldre varumärket samt i fråga om stilistiska och färgmässiga effekter (punkt 52 i det angripna beslutet). Enligt överklagandenämnden uppvisade de motstående kännetecknen stora fonetiska likheter i och med att det sökta varumärket och det äldre varumärket uttalades ”a-ris” respektive ”a-ri-sa” och de icke särskiljande beståndsdelarna ”assurances s.a.” inte uttalades alls (punkt 53 i det angripna beslutet). Överklagandenämnden ansåg att det inte var möjligt att göra någon begreppsmässig jämförelse, eftersom inte något av de aktuella kännetecknen betydde något inom det relevanta geografiska området (punkt 54 i det angripna beslutet). Av dessa omständigheter drog överklagandenämnden slutsatsen att de motstående kännetecknen i ett helhetsperspektiv liknade varandra (punkterna 55 och 58 i det angripna beslutet).

34 Sökanden har bestritt överklagandenämndens fastställande av de motstående kännetecknens dominerande beståndsdelar. Sökanden anser särskilt att ordelementen i sådana figurmärken som de här aktuella inte kan vara mer dominerande än varumärkenas figurelement. Detta gäller enligt sökanden så mycket mer som ordet ”aris” inte betyder något.

35 Tribunalen gör i denna del följande bedömning. Vid bedömningen av huruvida en eller flera beståndsdelar i ett sammansatt varumärke är dominerande ska enligt fast rättspraxis hänsyn framför allt tas till var och en av dessa beståndsdelars inneboende egenskaper jämfört med andra beståndsdelar. I andra hand kan hänsyn även tas till den inbördes placeringen av de olika beståndsdelarna i det sammansatta varumärket (förstainstansrättens dom av den 23 oktober 2002 i mål T-6/01, Matratzen Concord mot harmoniseringsbyrån - Hukla Germany (MATRATZEN), REG 2002, s. II-4335, punkt 35, och tribunalens dom av den 23 november 2010 i mål T-35/08, Codorniu Napa mot harmoniseringsbyrån – Bodegas Ontañon (ARTESA NAPA VALLEY), REU 2010, II-5405, punkt 35).

36 Av detta följer att fastställandet av huruvida en beståndsdel i ett sammansatt varumärke är dominerande ska göras genom en konkret bedömning av kännetecknets olika beståndsdelar, och därvid saknar det betydelse om det rör sig om ett figur- eller ordkännetecken. Ett figurmärkes figurelement utgör således inte nödvändigtvis varumärkets dominerande beståndsdelar.

37 I förevarande fall består det kännetecken som omfattas av registreringsansökan av ordelementet ”aris” skrivet med ljusgrå versaler, varvid vissa delar av bokstäverna inte återges.

38 I motsats till vad sökanden har hävdat kan det inte anses att den grafiska återgivningen av ordelementet ”aris” dominerar det helhetsinstryck som det sökta varumärket åstadkommer. Denna grafiska återgivning är nämligen endast en typografi som är avsedd att framhäva ordelementet ”aris”. Även om denna grafiska återgivning, såsom sökanden har gjort gällande, ger det sökta varumärket ett förfinat utseende som framkallar en känsla av elegant finess som är tilltalande för konstvärldens aktörer och som motsvarar det slags tjänster som det sökta varumärket omfattar, så kommer omsättningskretsen vara benägen att hänvisa till varumärket genom att uttala ordelementet ”aris” och inte genom att beskriva dess grafiska återgivning. Den omständigheten att beståndsdelen ”aris”, såsom sökanden har betonat, inte betyder något och således inte kan vara beskrivande för de aktuella tjänsterna medför dessutom att beståndsdelen har ursprunglig särskiljningsförmåga i förhållande till dessa tjänster som förstärker dess dominerande ställning vid helhetsbedömningen av det aktuella kännetecknet (se, för ett liknande resonemang, tribunalens dom av den 16 september 2013 i mål T-569/11, Gitana mot harmoniseringsbyrån – Teddy (GITANA), punkt 57 och där angiven rättspraxis).

39 Det äldre kännetecknet utgörs av ett inledande ordelement, ”arisa”, skrivet med blå versaler med undantag av det första snedställda grundstrecket i det första ”a”:et som är skrivet i rött. Detta inledande ordelement är placerat ovanför det andra ordelementet, ”assurances s.a.”, och är avskilt från detta genom ett blått streck. Det andra ordelementet är skrivet med mindre versaler som likaså är blå.

40 Med hänsyn till att ordelementet ”assurances s.a.” är av mindre storlek och placerat under beståndsdelen ”arisa” utgör det inte den dominerande beståndsdelen i det äldre kännetecknet. Denna uppfattning bekräftas av den omständigheten att ”assurances s.a.” är beskrivande för de aktuella försäkringstjänsterna (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 27 november 2007 i mål T-434/05, Gateway mot harmoniseringsbyrån – Fujitsu Siemens Computers (ACTIVY Media Gateway), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 47 och där angiven rättspraxis). Samma sak gäller figurelementen i det äldre varumärket, såsom typografin, färgen och understrykningen, vilka i likhet med vad sökanden har betonat motsvarar en grundläggande grafik och vanliga färger. Dessa ord- och figurelement påverkar således inte bedömningen att ordelementet ”arisa” är dominerande, vilket är skrivet med större bokstäver och är placerat ovanför det andra ordelementet.

41 Överklagandenämnden gjorde således inte någon oriktig bedömning när den fastställde de dominerande beståndsdelarna i de motstående kännetecknen. Sökandens första argument ska därför underkännas.

42 Sökanden har vidare gjort gällande att överklagandenämnden underlät att göra en helhetsbedömning av de aktuella varumärkena. Enligt sökanden begränsade sig överklagandenämnden – både då den bedömde kännetecknenslikheten och då den beaktade denna likhet i samband med bedömningen av huruvida det förelåg risk för förväxling – till att jämföra de dominerande ordelementen ”aris” respektive ”arisa” i de motstående kännetecknen.

43 Av fast rättspraxis följer att bedömningen av likheten mellan två varumärken inte kan avse endast en beståndsdel i ett sammansatt varumärke och bestå i att denna jämförs med ett annat varumärke. Jämförelsen ska tvärtom göras genom att de aktuella varumärkena undersöks, vart och ett som en helhet betraktad. Detta utesluter emellertid inte att omsättningskretsens minnesbild av det helhetsintryck som ett sammansatt varumärke ger under vissa förhållanden kan domineras av en eller flera av varumärkets beståndsdelar (se domen i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Shaker, punkt 41 och där angiven rättspraxis). Det är endast när alla andra beståndsdelar i varumärket är försumbara som bedömningen av likheten kan grunda sig enbart på den dominerande beståndsdelen (domstolens dom i det ovannämnda målet harmoniseringsbyrån mot Shaker, punkt 42, och dom av den 20 september 2007 i mål C-193/06 P, Nestlé mot harmoniseringsbyrån, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 42). Detta kan vara fallet bland annat när denna beståndsdel i sig kan dominera omsättningskretsens minnesbild av varumärket på ett sådant sätt att övriga beståndsdelar är försumbara för helhetsintrycket (domen i det ovannämnda målet Nestlé mot harmoniseringsbyrån, punkt 43).

44 I förevarande fall fann överklagandenämnden att vissa beståndsdelar i de motstående kännetecknen var dominerande, utan att för den skull anse att de övriga beståndsdelarna var så försumbara att de inte skulle beaktas vid jämförelsen av de båda kännetecknen. Enligt ovannämnda rättspraxis var överklagandenämnden således skyldig att göra en jämförelse som beaktar samtliga beståndsdelar i de motstående kännetecknen.

45 I överensstämmelse med denna skyldighet beaktade överklagandenämnden, vid bedömningen av de motstående kännetecknens visuella likhet, såväl de dominerande beståndsdelar som nämnden fastställt – det vill säga ordelementen ”aris” och ”arisa” vilka ansågs vara i stort sett identiska – som ordelementet ”assurances s.a.” och figurelementen, vilka ansetts vara olika (punkt 52 i det angripna beslutet).

46 Vid bedömningen av de motstående kännetecknens fonetiska likhet jämförde överklagandenämnden visserligen endast beståndsdelarna ”aris” och ”arisa”. Därav kan emellertid inte slutsatsen dras att överklagandenämnden inte gjorde någon helhetsbedömning av kännetecknen, eftersom den beaktade den enda övriga beståndsdel som kunde uttalas (”assurances s.a.”) och fann att omsättningskretsen inte skulle uttala den på grund av att den inte var särskiljande (punkt 53 i det angripna beslutet).

47 Då överklagandenämnden tog ställning till den begreppsmässiga likheten mellan de motstående kännetecknen gjorde den likaså en helhetsbedömning av kännetecknen i det att den fann att ”inte något av varumärkena” (det vill säga i avsaknad av närmare precisering inte något av de båda varumärkena betraktade som en helhet) inbegripet alla deras ord- och figurelement betydde något inom det relevanta geografiska området (punkt 54 i det angripna beslutet).

48 Vid bedömningen av risken för förväxling beaktade överklagandenämnden slutligen varje beståndsdel i de motstående varumärkena, oavsett om de var dominerande eller ej, och gjorde en helhetsbedömning av likheten mellan kännetecknen. Därvid tillmättes de dominerande beståndsdelarna större vikt och de icke dominerande mindre vikt (punkt 58 i det angripna beslutet).

49 Sökandens andra argument ska följaktligen underkännas.

50 Sökanden har därefter kritiserat överklagandenämndens slutsats att de motstående kännetecknen liknade varandra, trots att en låg grad av visuell och fonetisk likhet hade konstaterats.

51 I detta avseende räcker det att påpeka att det var invändningsenheten och inte överklagandenämnden som hade funnit att det förelåg en låg grad av visuell och fonetisk likhet. Av fast rättspraxis följer att syftet med en talan vid tribunalen är att få till stånd en prövning av lagenligheten av överklagandenämndernas beslut i den mening som avses i artikel 65 i förordning nr 207/2009 och inte av lagenligheten av invändningsenheternas beslut (se förstainstansrättens dom av den 31 maj 2005 i mål T-373/03, Solo Italia mot harmoniseringsbyrån - Nuova Sala (PARMITALIA), REG 2005, s. II-1881, punkt 25 och där angiven rättspraxis). Följaktligen är det tredje argumentet verkningslöst.

52 Av vad ovan anförts följer att sökanden inte har styrkt att överklagandenämnden gjorde en oriktig bedömning genom att i det angripna beslutet slå fast att de motstående kännetecknen liknade varandra.

Risken för förväxling

53 Vid helhetsbedömningen av risken för förväxling föreligger ett visst samspel mellan de faktorer som beaktas, däribland varumärkeslikheten och varu- eller tjänsteslagslikheten. Låg varu- eller tjänsteslagslikhet kan således kompenseras av hög varumärkeslikhet och omvänt (domstolens dom av den 29 september 1998 i mål C-39/97, Canon, REG 1998, s. I-5507, punkt 17, och förstainstansrättens dom av den 14 december 2006 i de förenade målen T-81/03, T-82/03 och T-103/03, Mast-Jägermeister mot harmoniseringsbyrån - Licorera Zacapaneca (VENADO med ram m.fl.), REG 2006, s. II-5409, punkt 74).

54 I förevarande fall fann överklagandenämnden helt korrekt att det förelåg risk för förväxling mellan de motstående varumärkena. Denna slutsats grundade överklagandenämnden, för det första, på den omständigheten att de tjänster som omfattades av de motstående varumärkena var av liknande slag eller identiska (punkt 48 i det angripna beslutet), vilket inte har ifrågasatts av sökanden, och, för det andra, på det korrekta konstaterandet att de motstående kännetecknen liknade varandra (se punkt 52 ovan).

55 Denna slutsats påverkas inte av sökandens argument att överklagandenämnden inte hade beaktat att det äldre varumärket och gemenskapsordmärket ARIS eller det kännetecken för vilket en registreringsansökan ingetts i Förenta staterna existerade parallellt på marknaden. Med betoning på att överklagandenämndens bedömning av den bevisning som framlagts i detta avseende var oriktig, har sökanden yrkat att tribunalen ska tillämpa den amerikanska rättsprincipen om så kallat *Morehouse defense*. Enligt den principen kan den som invänder mot registrering av ett varumärke inte anses lida skada till följd av registreringen när den som ansöker om registrering redan har fått ett identiskt eller i allt väsentligt liknande varumärke registrerat för varor och tjänster som är identiska eller i allt väsentligt av liknande slag.

56 Vad gäller hänvisningen till denna amerikanska rättsprincip följer det av fast rättspraxis att ordningen för gemenskapsvarumärken är ett självständigt system, som består av en samling regler och som syftar till att uppnå de mål som är specifika för detta system. Detta system ska tillämpas utan hänsyn till de nationella systemen och lagenligheten av överklagandenämndernas beslut ska enbart bedömas på grundval av förordning nr 207/2009, såsom den tolkas av unionsdomstolen (se förstainstansrättens dom av den 11 maj 2005 i mål T-31/03, Grupo Sada mot harmoniseringsbyrån - Sadia (GRUPO SADA), REG 2005, s. II-1667, punkt 84 och där angiven rättspraxis).

57 Visserligen är det enligt rättspraxis inte helt uteslutet att den omständigheten att äldre varumärken existerar parallellt på marknaden i vissa fall kan minska den risk för förväxling av två motstående varumärken som konstaterats av de olika instanserna vid harmoniseringsbyrån. En sådan möjlighet kan dock endast beaktas för det fall den som ansöker om gemenskapsvarumärket i fråga åtminstone under förfarandet vid harmoniseringsbyrån avseende relativa registreringshinder vederbörligen har visat att skälet till att varumärkena kunde existera parallellt var att det saknades risk för att

omsättningskretsen skulle förväxla de äldre varumärken som denne har åberopat med intervenientens äldre varumärke som utgör grunden för invändningen, och under förutsättning att varumärkena i fråga och de motstående varumärkena är identiska (förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet GRUPO SADA, punkt 86, och dom av den 14 november 2007 i mål T-101/06, Castell del Remei mot harmoniseringsbyrån – Bodegas Roda (CASTELL DEL REMEI ODA), ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 76).

58 I förevarande fall kan den bevisning som framlagts för att styrka sökandens användning av gemenskapsordmärket ARIS inte beaktas, eftersom det varumärket skiljer sig från de moststående varumärkena, vilka båda är figurmärken. Den bevisning som återger det kännetecken som omfattas av registreringsansökan såsom detta registrerats i Förenta staterna (bestående av utdrag från webbplatsen för den tidigare innehavaren av det sökta varumärket och en artikel av den 21 juli 2010 där det bland annat hänvisas till de försäkringstjänster som denna tidigare innehavare tillhandahöll under detta varumärke) rör vidare uteslutande kännetecknet som omfattas av registreringsansökan, och bevisningen ger inte någon uppgift om huruvida detta kännetecken förekommer på marknaden i unionen (vilken är relevant i förevarande fall) och inte heller någon uppgift om på vilket sätt omsättningskretsen har kommit i kontakt med de motstående varumärkena på denna marknad.

59 Såsom överklagandenämnden fann i det angripna beslutet (punkterna 27 och 28) styrker inte den bevisning som sökanden framlagt att varumärken som var identiska med de motstående varumärkena existerade parallellt på marknaden, och ännu mindre att denna parallella existens minskade risken för förväxling mellan de sistnämnda varumärkena i den mening som avses i ovannämnd rättspraxis. Tribunalen behöver därvid inte pröva huruvida bilaga 11 till ansökan, vilken redogör för principen om *Morehouse defense*, eller bilaga I.1 b till intervenientens svaromål, vilken ingetts i syfte att bestrida sökandens argument rörande en sådan parallell existens, kan tillåtas som bevisning.

60 Av vad ovan anförts följer att överklagandenämnden gjorde en riktig bedömning då den slog fast att det förelåg risk för förväxling och avslog överklagandet av invändningsenhetens beslut.

61 Talan kan således inte vinna bifall på den av sökanden anförda grunden. Talan ska därmed ogillas i sin helhet. Det saknas därvid anledning att pröva huruvida intervenienten har stöd för sitt argument att överklagandet till överklagandenämnden borde ha avvisats.

Rättegångskostnader

62 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

63 Harmoniseringsbyrån och intervenienten har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet, ska harmoniseringsbyråns och intervenientens yrkanden bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (andra avdelningen)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Argo Group International Holdings Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

Martins Ribeiro Gervasoni Madise

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 20 maj 2014.

Underskrifter